

Somlyó György

SZONETT – BŐVÍTETT SZEPTIMMEL

melyben a Szerző felfedi mestersége címerét

„Modernnek kell lenni mindenestül”(?)
(Rimbaud – felülírva)

Borzongó gerinccel vonzom a Régit
Vad varázslatok Szelid szentiment
Eszementek mondják rám *Eszement*
Fércelt álcák mögé menti a bőrit

Ahogy jön jön zuhan ront rám a Végit-
Élet Elet mely már csak Testament
Milliom vers járja át testemet
Amelynek cellájába zárva *Még Itt*

Mint új laikus Másoló Barát
Lúdtoll helyett Xerox fölé hajolva
(Képe így marad kései korokra)
A végső percben mássá- újra- át-
És felülírnám mindezt az egészet

Időtlen időkből fakadt Költészet
Hullámverése átcsap minden gáton
Nem tereli aklokba semmi kánon

Ez a kínom a dínom és a dánom
Az összejtet kéne kipreparálnom
Nyákjával nyirkával is mindenáron

Árkon-bokron túl Óperenciákon
A Bibloszt újonnan bábelizálón
Megcsomózva-szétcíbálva a Hálón

Szentségtörő hittel bálványimádom
Itt még minden *Pléiade* az én Pléiade-om